

La música en un xip

Amb un ordinador i connexió a Internet podem fer-nos una discografia particular immensa. I tot gràcies al sistema de digitalització MP3, que permet escoltar música per Internet amb una gran qualitat. Però el que és una gran alegria per a l'usuari s'ha convertit en un maldecap per a les discogràfiques, que veuen com se'ls escapa el control del negoci de vendre discos.

Des de *Let it be*, dels Beatles, a *Born in the USA*, de Bruce Springsteen, passant per la *Für Elise* de Beethoven o *La cançó del cansat* d'Ovidi Montllor, tot o quasi tot es pot trobar a Internet, gravar-ho al disc dur de cadascú i escoltar-ho amb una gran qualitat. De vegades pagant i d'altres sense pagar. La paraula clau que obre la cova del tresor musical és MP3, un format informàtic que permet comprimir arxius d'àudio a unes mesures prou petites per ser transmeses via mòdem de manera ràpida.

Mentre que un minut d'àudio de CD ocupa 10 Mb d'espai en disc, un fitxer comprimit en MP3 només ocupa 1Mb. Per tal que els fitxers ocupin menys espai, el mètode d'MP3 elimina tots els sons fora de la banda de freqüències compresa entre els 20 Hz (aguts) i els 20.000 Hz (greus) —que correspon al llindar d'audició humana— i aquells sons tapats per d'altres que sonen a un volum més alt. Tot i la compressió i "neteja", l'MP3 manté una bona qualitat de so, de manera que la diferència només la pot detectar una oïda avantatjada.

Per poder gravar i escoltar cançons amb el sistema MP3 no cal ser cap expert. Precisament, la simplicitat, la manca de propietat del format i el fet que les cançons comprimides siguin gratuïtes o costin pocs diners ha afavorit la seva ràpida expansió entre la comunitat internauta. Cada dia es produeixen més de 17 milions d'usos d'MP3. Intentar orientar-se en el món MP3 mitjançant un recercador general pot resultar descoratjador perquè apareixeran milers d'entrades sobre aquest format.

Canvis en el consum musical. Fins ara, comprar música suposava anar a

una botiga o bé fer una comanda per catàleg, que arribava a les llars per correu. Però l'assortiment de discos que ofereixen tant l'establiment com el catàleg està limitat, en el primer cas, als metres quadrats de botiga o, en el segon cas, a l'espai disponible en paper. Les botigues internàutiques que venen cançons en format MP3 posen fi a aquestes limitacions. El responsable de desenvolupament musical del portal internàutic Vitaminic, Jordi Gratacós, explica els seus avantatges: "Com que es treballa amb un format virtual i no físic, no existeix el problema d'espai i pot créixer tant com sigui necessari". D'aquesta manera, la botiga en línia té la possibilitat d'oferir qualsevol tipus de música, encara que no sigui la més rendible. Segons Gratacós, "amb l'MP3, la discogràfica té la possibilitat de relançar un disc descatàlegat, sense pensar si val la pena o no econòmicament". Així doncs, l'oferta pot ser il·limitada. En aquestes botigues de la xarxa, comprar una cançó costa al voltant d'un euro. Però molts d'aquests webs ofereixen un abonament de compra pel qual, cada vuit o deu cançons, l'usuari n'obté una de franc.

A més, mentre que a les botigues convencionals només es poden escoltar les novetats discogràfiques, gràcies a l'MP3, a les botigues en línia com Vitaminic o Weblisten, el comprador pot escoltar 20 segons de qualsevol cançó. Fins i tot, algunes d'aquestes botigues virtuals ofereixen la possibilitat d'escoltar la cançó sencera en baixa qualitat.

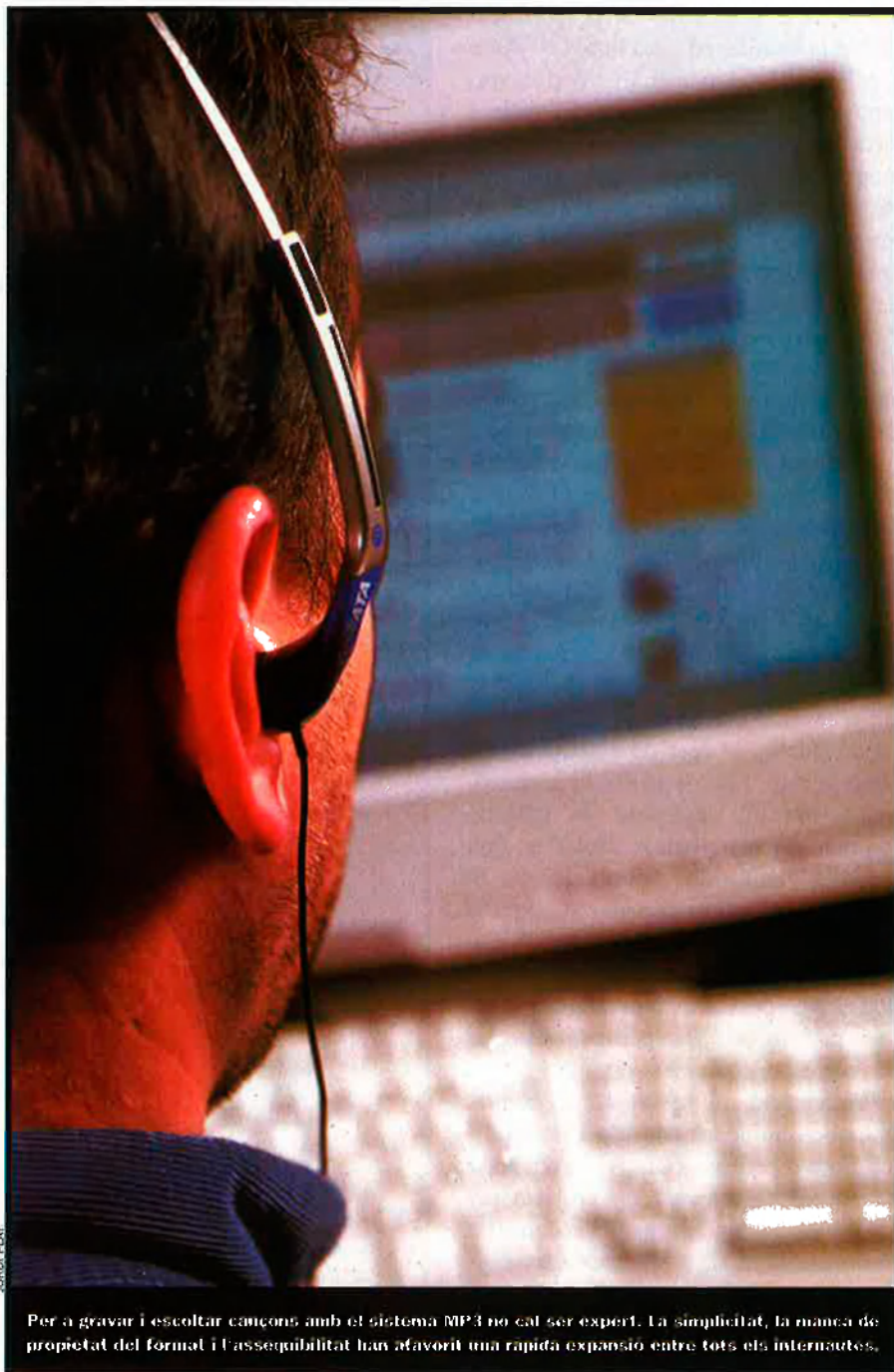
Per a l'artista, Internet obre una nova manera de distribuir la seva música. El músic que més ven als Països Catalans, Alejandro Sanz, creu que l'MP3 també modificarà la manera de fer música. Segons Sanz, sempre que es pagui, "l'MP3

té una cosa bona: obligarà els músics a fer discs de deu cançons i no discs de dos temes bons, amb vuit més de farciment”, ja que els usuaris poden comprar cançons per separat.

Promoció de nous valors. Les cyberbotigues també serveixen de plataforma per a la promoció de grups i intèrprets. Normalment, aquestes pàgines web no demanen exclusivitat als artistes i, per tant, poden vendre la seva música en diferents llocs de la xarxa. Però, a més, si amb una discogràfica convencional l'artista rep al voltant d'un 10% dels diners de les vendes, les webs de música ofereixen fins al 50% dels guanys, ja que el baix cost de distribució fa augmentar el marge de benefici.

Per a aquells grups desenganyats amb les discogràfiques i farts de contractes que els lliguen de peus i mans, les webs musicals també són una bona oportunitat ni que només sigui per venjar-se'n. Després de publicar set àlbums amb el segell Virgin, Smashing Pumpkins ha trencat amb aquesta discogràfica i ara regala el seu últim disc, *Machina II / The Friends and enemies of modern music*, a Internet. D'altres grups, com Public Enemy o RadioHead, ja havien regalat abans cançons als internautes.

Un dels pioners a regalar una cançó en català en format MP3 ha estat el grup de Vilafranca del Penedès Stem Tips. Amb dos àlbums publicats i actualment sense discogràfica, la formació va fixar-se en Internet per promocionar el seu darrer treball, *Com un àngel*. “Internet és una bona eina de promoció —explica el cantant del grup, Miquel Rota—. Però la venda que puguis fer a la xarxa, encara és petita”. Durant un mes, el seu últim treball va estar penjat a la portada de Weblisten, un dels webs més populars, especialitzat en nous artistes. Més de 5.000 persones s'han baixat el tema promocional que regalava la banda, però només vint internautes han comprat alguna cançó del disc. “Aquí la gent encara no té l'hàbit de comprar cançons a Internet, sinó que busquen aquells temes que es poden baixar gratuïtament”, es queixa Rota. Malgrat tot, ha rebut misatges des d'Holanda, Alemanya i Anglaterra, felicitant-los per la seva música.

Per a gravar i escoltar cançons amb el sistema MP3 no cal ser expert. La simplicitat, la manca de propietat del format i l'assequibilitat han afavorit una ràpida expansió entre tots els internautes.

Jordi Fiol també rep un munt de misatges electrònics amb comentaris sobre les seves composicions. Aquest baixista de l'Orquestra Plateria compon música funk amb l'ordinador. Des de fa un any, Fiol té les seves cançons penjades en diverses pàgines webs del país, però també a les d'EUA i d'Anglaterra. Segons Fiol, tot i que a EUA la cultura d'MP3 està més estesa i que les llars nord-americanes estan informàticament més ben equipades, el resultat pel que fa a la se-

va música ha estat igual als dos costats de l'Atlàntic: s'han baixat molts temes per escoltar i zero compres de cançons. Per Fiol, un altre inconvenient d'Internet és l'excés d'informació: “El problema és que hi ha moltíssima gent que penja música, però és de poca qualitat. Si no et promocionen, com fan a EUA a les ràdios d'Internet, és difícil sobresortir”.

El trasbals del mercat discogràfic. Fins ara, les discogràfiques contro-

laven tot el procés des de la fabricació fins a la distribució a les botigues. Amb l'MP3, però, la indústria perd el monopoli de la música gravada. El mateix artista o l'usuari pot fabricar la seva recopilació. Carles Gran, disc-jòquei, va decidir penjar la seva música a la pàgina web mp3.es. "He fet tres cançonetes amb l'ordinador, les he comprimides i les he posades a Internet. Avui, qualsevol pot fer música", assegura en Carles.

Aquesta "democratització", però, té la seva cara fosca: la pirateria, la distribució il·legal d'arxius en formats com l'MP3 i els sistemes d'intercanvi altruista de cançons, que fan perdre el control dels drets d'autor als artistes i de reproducció a les discogràfiques. Els *ciberpirates* enarboren la bandera del preu del CD com a principal argument a favor dels arxius gratuïts d'MP3: actualment, un àlbum nou costa unes 3.000 pessetes. El preu final que ha de pagar el consumidor inclou el cost de fabricació, els drets d'autor i les despeses de gravació, masterització, pagament de músics, promoció i màrqueting. Molestes amb aquesta pèrdua de control, des de fa temps, les multinacionals discogràfiques, capitanejades per Capitol, Sony, Universal, BMG i Warner, que controlen el 90% del mercat, investiguen sistemes de protecció que permetin detectar les còpies il·legals.

Precisament, el passat 12 d'octubre, l'Associació de la Indústria Discogràfica Nord-americana (RIAA) va anunciar la posada en marxa d'un projecte per desenvolupar un sistema estandaritzat que identifiqui els arxius musicals digitals d'Internet. Aquest sistema actuarà com un codi de barres que permetria determinar el nombre de vegades que es baixa una cançó d'una web i determinar, doncs, els diners a pagar en concepte de drets d'autors.

Excepte aquelles cançons lliures de cànon (les cedides per l'autor o les que tenen els drets prescrits), per posar música a la xarxa cal demanar dues llicències: una, a una Societat d'Autors de qualsevol part del món, i una altra, a les discogràfiques. La SGAE (la Societat General d'Autors i Editors d'Espanya) compta amb el programa informàtic Araña, que detecta els infractors dels

Música sense fronteres

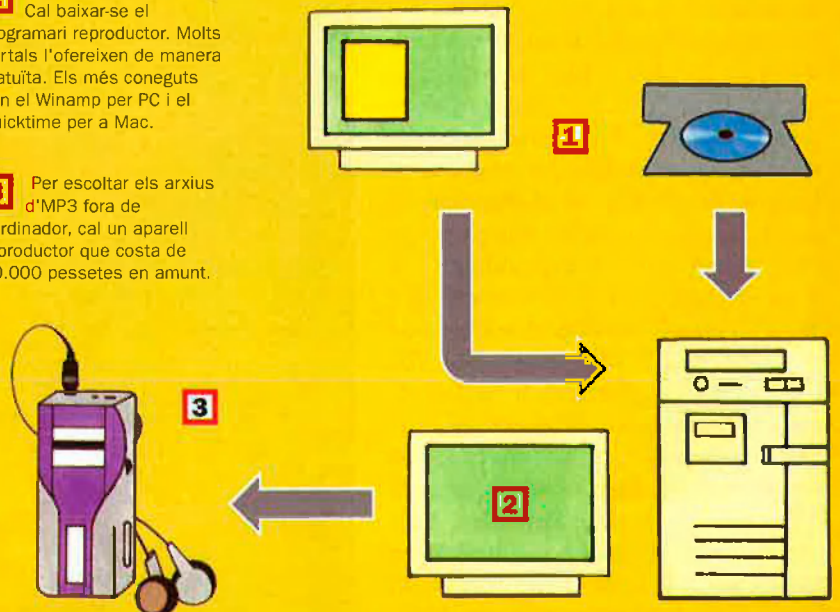
L'origen d'MP3: La paraula MP3 és una abreviació d'MPEG-1 Layer 3. L'any 1992, el grup Moving Picture Experts Group (MPEG) va aprovar un sistema desenvolupat a l'Institut Fraunhofer d'Alemanya que podia transmetre fitxers d'àudio digitals comprimits. Així, MPEG donà nom a l'estàndard que especifica com han de ser emmagatzemats els fitxers d'àudio comprimits, mentre que Layer 3 fa referència al tipus concret de compressió usat als fitxers: el que elimina els sons emmascarats i les freqüències inaudibles per l'oïda humana.

Gravar una cançó amb MP3

1 Entrar a un web musical i escollir una cançó. En la majoria d'aquests webs, cobren al voltant d'un euro per cançó, però també ofereixen temes promocionals que són gratuïts. La xarxa és plena de música gratuïta però no sempre és legal. Aquests portals tenen una gran oferta, i de vegades permeten escoltar els 20 primers segons de cada tema, o bé la cançó sencera però a baixa qualitat. El procés de descàrrega és molt ràpid i fàcil, només amb un clic sobre la icona de descàrrega, l'arxiu escollit queda guardat al disc dur de l'usuari. Tot i que l'arxiu MP3 ocupa poc espai, hi ha programes com el WinZip que el comprimeixen encara més per tal d'accelerar el procés de transmissió de dades. El programari per comprimir i descomprimir és gratuït i accessible en molts llocs de la xarxa. A més, si hom disposa del programari adequat també pot convertir en el seu ordinador els seus CD en arxius d'àudio MP3.

2 Escoltar un arxiu MP3. Cal baixar-se el programari reproductor. Molts portals l'ofereixen de manera gratuïta. Els més coneguts són el Winamp per PC i el Quicktime per a Mac.

3 Per escoltar els arxius d'MP3 fora de l'ordinador, cal un aparell reproductor que costa de 30.000 pessetes en amunt.

Avantatges

- La qualitat de so és superior a la del casset.
- No cal tenir gaires coneixements d'informàtica per utilitzar aquest format, i la descàrrega d'arxius en MP3 triga pocs minuts.
- Qualsevol persona pot vendre o regalar la seva música en aquest format a Internet. Per tant, per a l'artista novell, desapareix l'obstacle de trobar discogràfica.
- Ampliació de l'oferta de música, que abraça també aquells autors i estils pels quals una discogràfica no apostaria.
- Un fitxer comprimit ocupa 10 vegades menys espai en disc que el so CD.
- No cal comprar tot un àlbum. L'MP3 permet la compra de cançó per cançó.

Desavantatges

- Es perden alguns petits matisos en el so que són molt importants en la música clàssica.
- Risc que els artistes no cobrin drets d'autor ni les discogràfiques drets de reproducció, ja que la pirateria a Internet és molt difícil de controlar.
- La compra en una botiga *on-line* no compta amb l'assessorament professional dels comerços especialitzats convencionals.
- Saturació de l'oferta i manca de selecció.

Alguns Webs amb arxius MP3

www.mp3.com Ofereix la descàrrega de més 500.000 cançons. A més, inclou fotografies, biografies dels artistes i ven discos.

www.vitaminlc.com És un portal molt dirigit als artistes novells. També ofereix informació d'aparells i programes sobre MP3.

www.geocities.com/poprockcatala/ Aquest web ofereix arxius MP3 de pop-rock català.

www.net4music.com És un portal per als músics. Compta amb un fons important de partitures

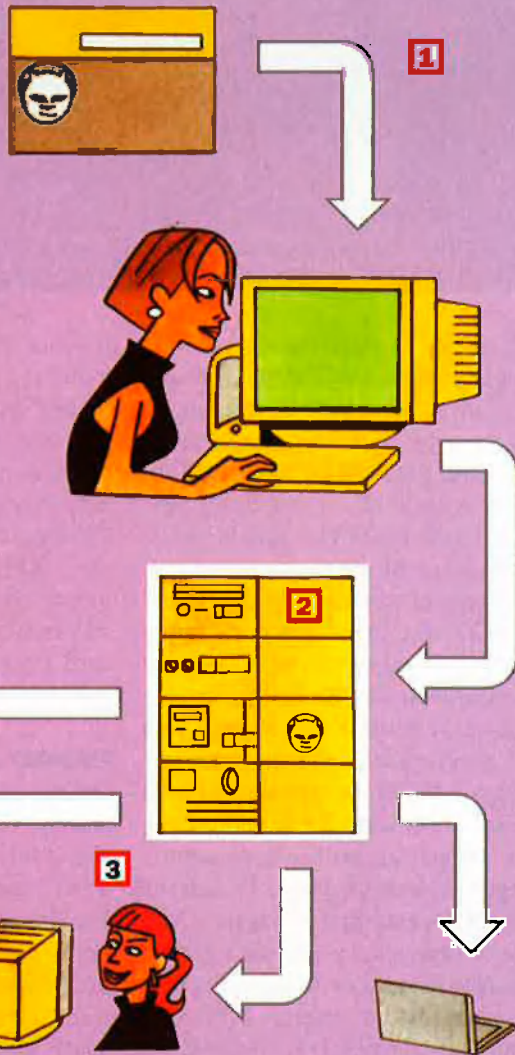
L'origen de Napster: L'origen de la paraula Napster té força a veure amb la joventut de l'inventor del sistema per intercanviar cançons a Internet. Quan Shawn Fanning va escriure el codi que el portaria a ser conegut arreu del planeta, tenia només 18 anys. Napster era el seu àlies escolar i feia referència al seu cabell encrespat (nappy hair).

intercanviar música mitjançant Napster

1 Baixar el *software* Napster de la xarxa. El programa es troba a www.napster.com. Un cop baixat, cal instal·lar-lo a l'ordinador per quedar connectat al servidor de Napster.

2 Recerca d'un arxiu musical. Quan es demana una cançó, el servidor cerca a la seva base de dades un altre usuari que estigui connectat en el moment de la cerca i que disposi de l'arxiu sol·licitat.

3 Descàrrega. Si el servidor troba l'arxiu, connecta l'internauta amb la terminal que disposa de la cançó. L'arxiu es descarrega de l'una a l'altre, directament. Però abans, l'usuari escollirà la terminal que més li convingui, d'entre els usuaris que apareixen en un llistat facilitat per Napster.

Font: Time, Sonia Cervia / Il·lustracions: MIQUEL ZUERBAS / Gràfic: DAVID FERNÁNDEZ

Avantatges

- El sistema és molt senzill i gratuït (fins ara) i no requereix grans coneixements informàtics per entendre com funciona a la primera.
- La facilitat de maneig i la gratuïtat fa que s'hi apunti molta gent i per tant que estiguin disponibles milions i milions de peces musicals de tots els gèneres i estils.

Desavantatges

- El directori de la música disponible està centralitzat en un servidor, cosa que alenteix la velocitat del sistema.
- De moment només funciona amb arxius MP3
- Passarà a ser un servei de pagament, encara que el cost serà baix.

digitalitzades descarregables sota llicència.

www.musicalacarta.com Un altre portal en castellà que ofereix música de tots els estils.

www.weblisten.com Portal que aposta pels nous valors però que selecciona els artistes.

www.napster.com Portal on intercanviar-se música amb d'altres usuaris de manera gratuïta. La legalitat del seu sistema, però, està en qüestió.

www.mp3rockcatala.com Pàgina web amb cançons de grups de pop-rock català i que inclou petites biografies. També hi ha enllaços a pàgines d'informació sobre els arxius musicals digitalitzats.

drets d'autor. Mitjançant aquest metacercador, es busquen arxius i es comprova que el propietari pagui els cànons d'autors. Segons el director general de la Societat Digital d'Autors i Editors, José Neri, l'Araña "ha trobat 1 milió i mig de webs que usen música il·legalment". Però, de moment, no s'ha iniciat cap procés judicial.

El problema a què s'enfronta la SGAE és un marc legal que no evoluciona al mateix ritme que ho fa la tecnologia. "Estic convençut que abans que s'adeqüi el marc legal, les parts implicades en el mercat discogràfic s'asseuran a negociar i, només després, es modificaran les lleis -diu Neri-. De moment, ningú no s'ha posat nerviós perquè encara no hi ha negoci a Internet".

La indústria, però, conscient de la nova situació que planteja la circulació de música per Internet, ja ha començat a adaptar-se a les noves formes de consum musical amb l'ofertament de subscripcions als seus catàlegs o incentivant la compra, amb l'oferta d'audició d'arxius a menor qualitat. També mitjançant les aliances o bé amb la compra de petites empreses dedicades a les tecnologies de música en línia. En el cas de les grans discogràfiques, moltes ja s'han apuntat a la venda de música digital a la xarxa. Universal, per exemple, ha posat en marxa una prova pilot de subscripció amb més de 5.000 usuaris que podien baixar títols dels seus catàlegs.

Sense anar més lluny, la discogràfica mallorquina Blau ha signat un acord amb l'empresa de Miami Ritmoteca, dedicada a la venda de música via Internet en format digital. De moment des de Ritmoteca ja es pot accedir a les cançons de cinc àlbums dels artistes illencs Biel Majoral, Uc, Música Nostra, Ximbomba Atòmica i S'Albaida.

En el seminari de Música Digital SGAE Fòrum 2000, fet a Madrid a finals d'octubre, s'apuntava la necessitat d'adequar el mercat discogràfic a la personalització de l'oferta. Però sense patir, ja que els col·leccionistes continuaran comprant discs perquè Internet no ofereix un producte amb la qualitat del CD i la descàrrega resulta encara massa lenta. I encara més: creuen que Internet és una bona eina d'incentivació de la com-

A l'esquerra, els catalans Stem Tips, un dels pioners a oferir música en el format MP3. A la dreta, la banda de heavy metal Metallica, una de les primeres que va interposar una querrela contra la companyia Napster pels danys econòmics que els provoca l'accés gratuït a aquest servei.

pra, perquè si a l'usuari li agrada una cançó, s'acabarà comprant el CD. Des d'aquest seminari, Juan Vallejo, director de Pricewaterhouse Coopers Consulting, va aconsellar a les discogràfiques d'"aprofitar els beneficis que aporta Internet a la distribució digital per la música", tot i la possible pirateria.

Cas MP3.com. Amb la popularització del format MP3, als EUA va aparèixer un web, MP3.com, que es dedicava (i es dedica encara) a distribuir gratuïtament cançons en aquest format. Això no va agradar gens a les grans discogràfiques, que veien en aquell web una primera esquerda en el monolític negoci de vendre música, inalterat fins aleshores. I així, el passat mes d'abril, l'Associació de la Indústria Discogràfica Nord-americana (RIAA) va presentar una demanda per violació de drets d'autor contra l'empresa MP3.com. Abans de l'inici del judici, MP3.com, amb seu a San Diego, va negociar amb les grans companyies discogràfiques per aturar les demandes, i EMI, Bertelsmann, Sony i Warner van acceptar retirar les denúncies, a canvi de rebre 3.600 milions de pessetes cadascuna. Per contra, la companyia Universal va decidir tirar endavant la demanda. En la seva defensa, la companyia de San Diego va al·legar que només posa a disposició de l'usuari l'arxiu sol·licitat, quan aquest demostra que ha comprat el CD de la cançó sol·licitada. Si tenim en compte com es certifica això, hom entén

l'enuig de les discogràfiques: per demostrar la possessió de l'àlbum, l'usuari ha d'enviar el tiquet de compra a MP3.com o bé la mateixa companyia diu que entra a la terminal de CD de l'usuari per veure si el té o no. Si tot està en regla, l'usuari ja pot escoltar la cançó escollida. El problema és que la cançó a què té accés el navegant no procedeix del seu CD, sinó que escolta una còpia digital de la companyia per la qual no s'han pagat drets de distribució.

Finalment, i després que el jutge Jed Rakoff decidís que MP3.com havia actuat fora de la llei, la setmana passada Universal Music Group i la companyia de San Diego van arribar a un acord, promogut pel mateix jutge. D'aquesta manera, MP3.com haurà de pagar 10.300 milions de pessetes al segell discogràfic, en concepte de danys i despeses legals.

Amb aquest acord amistós, MP3.com podrà utilitzar el catàleg de música d'Universal sota llicència. "Estem contents -reconeix Michael Robertson d'MP3- que puguem incloure la música d'Universal com a part del nostre servei My.MP3.com". Per la seva banda, Zach Horowitz d'Universal ha declarat que la companyia discogràfica "persegua aquest cas per enviar el missatge contundent que s'han de protegir els drets d'autor i que els propietaris d'aquests drets i els artistes han de ser compensats degudament, sempre que es faci ús de les seves obres". "Tanmateix -afegeia Zachs- la nostra intenció mai ha estat

fer fora MP3.com del negoci, amb un judici tan llarg que dificultés la viabilitat de l'empresa".

El mes passat, MP3.com ja inicià les primeres passes cap a la legalització dels seus continguts, signant un acord amb l'Associació Nacional d'Editors de Música (NMPA) d'EUA. Així, MP3.com pagarà fins a 30 milions de dòlars per tres anys en concepte de la música utilitzada i per un milió de títols que podrà usar legalment a partir d'ara.

Napster o l'intercanvi d'arxius entre usuaris. Un altre controvertit sistema de distribució gratuïta de música a Internet és l'utilitzat per Napster. Fa un any, l'estudiant de 19 anys Shawn Fanning va crear la companyia Napster, amb l'objectiu de consolidar una comunitat d'usuaris que compartissin els seus discs -convertits en arxius digitals-, sense ànim de lucre. Actualment, la companyia californiana compta amb 1 bilió d'arxius musicals i 38 milions d'usuaris. Tot i que de moment no es cobra la intermediació, el valor de Napster està en la possible venda dels llistats de correu dels seus usuaris i en la seva nombrosa audiència.

Però des que es va crear, Napster.com ha estat envoltada de polèmica. La legalitat del seu sistema és, si més no, dubtosa, ja que l'intercanvi musical entre usuaris passa per alt els drets d'autor. Quan l'internauta entra a Napster.com buscant una cançó, la companyia li ofe-

reix una relació dels ordinadors personals que disposen del tema sol·licitat. En aquesta llista, l'usuari pot accedir a informació complementària per baixar-ho com, per exemple, quant de temps trigarà a aconseguir la música digital en funció de l'ordinador que esculli. Així, pot triar la terminal que més s'adeqüi a les seves necessitats. Els usuaris de Napster.com utilitzen el format MP3 però amb el concepte P2P, sigles que responen a "peer to peer" (entre amics).

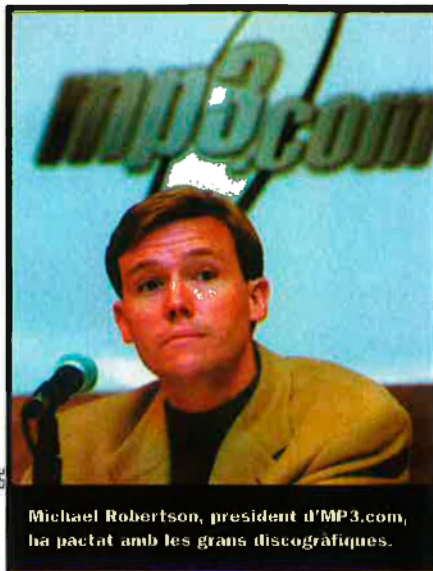
La banda de heavy metal Metallica és un dels detractors de Napster. A banda d'interposar una querrela contra la companyia, el grup ha emprès d'altres accions com l'enviament de cartes a les universitats nord-americanes, en què demana que no deixin accedir els estudiants a Napster. Segons el grup de heavy, van comprovar que durant tres dies, 335.435 usuaris van oferir una mitjana de cinc temes seus per baixar gratuïtament la polèmica web.

I Metallica no està sola en aquesta lluita. El passat mes de desembre, la RIAA denuncià Napster per piratejar els seus catàlegs i violar drets d'autor. A l'estiu, la jutgessa Marilyn Hall Patel va responsabilitzar Napster de la infracció massiva dels drets d'autor que feien els seus clients i va fer tancar la pàgina. Napster, però, va recórrer contra el tancament, al·legant que l'intercanvi d'arxius entre amics no pot infringir la llei de drets d'autor. El recurs va prosperar i es va ajornar el tancament fins que es demostrés la il·legalitat del servei.

L'aliança Bertelsmann-Napster.

L'últim episodi d'aquest serial és l'anunci sorpresa de l'aliança estratègica entre Bertelsmann (BMG) i Napster, el passat 31 d'octubre. El compromís assolit entre les dues empreses suposa un cop fort per a les discogràfiques nord-americanes i els milions d'usuaris del web, que hi veuen el perill imminent de perdre la gratuïtat d'aquest servei.

El pacte encara no és madur, i els dos nous socis han d'aclarir molts dubtes sobre el funcionament de Napster.com en el futur, però ja han anunciat que amb l'aliança, el web passarà a ser un servei de pagament tot i que es mantindrà una secció de descàrrega gratuïta per a de-

Michael Robertson, president d'MP3.com, ha pactat amb les grans discogràfiques.

terminats materials. En principi, l'usuari haurà de pagar una quota mensual d'unes 1.000 pessetes per tenir accés il·limitat als arxius musicals de la web. Per a fer aquesta transició a un servei

d'abonats, Bertelsmann farà un préstec a Napster i rebrà el 60% dels beneficis.

El gran dubte davant l'acord entre BGM i Napster és si els milions d'usuaris del web continuaran fidels a la pàgina pionera en intercanvi d'arxius gratuïts, o bé es passaran a d'altres serveis similars, que, tot i ser més difícils d'utilitzar i més lents, encara són de franc. De moment, només tenen les dades que oferia una enquesta feta per la pàgina electrònica Webnoize, segons la qual el 58% dels usuaris de Napster estarien disposats a pagar una quota mensual d'unes 3.000 pessetes per utilitzar el servei.

De moment, la companyia californiana s'ha vist obligada a obrir un apartat per respondre les irades preguntes de la comunitat *napsteriana*. "Per què ho heu fet?", pregunta un usuari. "Les raons són molt senzilles—contesta l'empresa—. Volem assegurar el creixement continuat de la comunitat d'usuaris i posar de manifest el seu enorme potencial. I per

Bellreguard Cultural

Dissabte 25 de novembre 22.30 h.

MALPASO presenta l'obra
"LA MALA VIDA"

d'Alejandro Jornet i Jorge Picó.

Amb Eva Zapico, Miguel Ángel Romo i Jorge Picó.

Direcció: Alejandro Jornet. Recomanada a partir de 16 anys.

Una parella espanyola d'alt *standing* instal·lada a Mèxic; ell César, típic executiu agressiu d'una multinacional; ella, Ana, típica burgesa, sensible i avorrida; entre els dos, Hugo, el mexicà, secretari de l'home i amant de la dona. Es a dir, un vulgar triangle, amb tots els al·licients i convencions del fulletó, inclòs l'encontre abusiu i atzarós (en una ciutat de vint milions d'habitants, Ana s'enamora, sense saber-ho, de l'únic amic, o del més pròxim a un amic, del seu home).

Entrada: 700/350 ptes.

Ajuntament de Bellreguard (la Safor)

Hank Barry, de Napster, a l'esquerra, amb Andreas Schmidt, president de Bertelsmann. A la dreta, portada de la revista *Time* dedicada a Napster.

els drets dels artistes". Fins i tot, després de l'acord, la discogràfica EMI confirmava que manté contactes amb BMG per estudiar una possible integració, cosa que faria més potent l'acord amb Napster.

Moltes discogràfiques ja han començat a provar noves fórmules per distribuir els seus arxius musicals a Internet. Cosa que també han fet empresaris ambiciosos i joves genis informàtics, desenvolupant programes semblants a Napster, com Gnutella, sense un llistat centralitzat però manera gratuïta, encara.

A l'espera del que pugui passar en els diversos casos judicials oberts, és clar que MP3.com, Napster o Gnutella han demostrat la necessitat d'adequar el marc legal sobre els drets d'autor a les noves tecnologies. A casa nostra, els canvis en el consum musical són embrionaris. Però l'inevitable abaratiment del programari i del maquinari augura un canvi radical en el mercat discogràfic.

Sònia Cervià

aconseguir-ho, necessitem la cooperació de les grans discogràfiques, segells independents, editors musicals i artistes".

Passada la sorpresa del pacte BMG-Napster, la reacció de la resta de la indústria discogràfica a la nova trajectòria

iniciada per Napster ha estat de silenci o de diplomàcia mesurada. Així, des de Time Warner s'assegurava en un comunicat que l'acord demostra "que la indústria està adoptant ràpidament el model de subscripció i que han de protegir-se

Descomptes als subscriptors d'EL TEMPS

Truca'ns de dilluns a divendres al
93 309 70 04
PRÒMI TEATRE

Teatre Romea

Un tramvia anomenat desig

amb Emma Vilarasau, Marc Martines i Aurea Màrquez

25% de descompte de dimarts a divendres. Barcelona.

Teatre Condal

La jaula de las locas

amb 'La extraña pareja' (Paco Morán i Joan Pera)

25% de descompte de dimecres a divendres. Barcelona.

Teatre Borràs

Vides privades

de Noël Coward, i dirigida per Paco Mir

25% de descompte de dimarts a divendres. Barcelona.

Teatre Joventut

T'estimo, ets perfecte... ja et canviaré

dirigida per Esteve Ferrer

25% de descompte de dimarts a divendres. Barcelona.